



આતશ નીચા આશ અને મોનાજાત

“વતન ને હૃદય પર સદા દેખે જાન,
સેવે રહેજે આતશના પાસજાન,
આતશથી ડોઢી થીજી અપા નથી,
આતશ વિના લોકો જાતા નથી.
આતશ વિના જગ જગ કલહાર,
આતશ કરશે સંકટ નિવાર.
સરને ઝુકાવો આ જરથોશ્ટીઆન,
આતશ કરશે “રોશન” જેહાન”

છપાવી પ્રગટ કરનાર,
દીનશાહ મેહરવાન,
૬૧૭, સયા પીર સ્ટ્રીટ, પુના.

૧૧૬૮૫ “જીંદગાનીનો સાથી.”

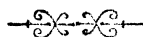


કીંમત રૂ. ૧ પુણા અને મુંબઈમાં મલશે.

“ નેક વિચાર ” ની ચોપરીમાં શેઠ શ્રી. જી. મરઝવાને ૧૯૨૨ માં ૩ પેજ ભરીને લખાન લખીજી છે, તેમાંથી ટુક લખાન આ તકે લેઈને એ શેઠનો ઉપકાર માનું છું.

“ મારા અસીલ મીત્ર દી. મે. ઇ. ને હું નાનો સ્કુલ બોય હતો ત્યારથી પીછાનતો આવેલો છું. x x x ખીરાદર દીનશાહ વાડી વજીહામાં ચમન કરતા એક લખાપતી નથી-x x x ‘જામે જમશેદ’ માં લાગટ એક વર્ષ એઓએ “ રોજીંદી મનશની ” ચાલુ એડીટ કરી અને આ પત્રના વાંચનારાઓને એટલી પસંદ પડી કે “ નેક વિચાર ” ની હારમાલા એજ ભાઈએ લાગટ એક બીજું વર્ષ દોડતી કરી. x x x x x ભલા મીઠ દીનશાહ આવી રૂંડી કોશેશમાં કોમ ખુશીથી શરીક નહીં થાય ? x x x x ”

ફી. જી. મ.



સર બેહરામજી જીજીભાઈનું મત.

“ માહરા વીચાર પ્રમાણે દરેક માએ બાપે એવી ચોપડી નાહનપણથી પોતાનાં દોકરાંઓનાં હાથમાં સુકવી જોઈએ કે જ્યાં તેવોને આપણાં પુત્રાણાં ધરમ બાળે નાની ઉમરથી સારો છાપ પડે. તમો સાહેબે જે તકલીફ દહ ધરમ સંબંધી ફકરાવો છાપાદાર બાહેર પાડી પ્રગટ કરવા જે મેહનત લીધીય તે આપણી કામે તમારો ઉપકાર માનવો જોઈએ.” જુન ૨૪, ૧૯૨૫.

ગુજરાત વિદ્યાપીઠ ગ્રંથાલય

[ગુજરાતી કૉપીરાયિટ વિભાગ]

અનુક્રમાંક ૧૫૬૮૫ વર્ગિક

પુસ્તકનું નામ આતશી નીઆખેશી અને
મોવાખર

વિષય ૧૮૪૨૪: ૪૪૬૬

૧૫૬૮૫
ગ્રંથાલય
અમદાવાદ
ગુજરાતી ક્રિપ્ટોગ્રાફ-સંગ્રહ

આ પુસ્તક ધી જમશેદજી નશરવાનજી પીટીટ પારસી આફરનેજ
કૅપતન પ્રિન્ટિંગ વર્ક્સ, નંબર ૪૧ H, લાલબાગ, પારેલ,
મુંબઈ મધે મીં રસ્તમજી દોશાભાઈ શરાફે છાપ્યું છે,
અને મીં દીનશાહ મેહરવાને પુના, સચ્ચા
પીર સીટ મધેથી પ્રગટ કર્યું છે.-૧૯૩૦.

આ ચોપડીને જોઈને જોઈએ તેઓએ દી. મે.ના છાક-
રાઓની ફકાનેથી મંગાવી લેવી. ફ્રી.
ટેકાણું-૫૮૪, સચા પીર સીટ, પુણા.

૧૦૧ ખુદાના નામો.

૧ યહૂદ્ ૨ હરવેસ્પ તવાન્ ૩ હરવેસ્પ આગાહ
 ૪ હરવેસ્પ ખોદા ૫ અબદહ્ ૬ અબી અંજમ ૭ બુને
 સ્તીહ્ ૮ ક્રાખ્તાંન તેહ્ ૯ જમગ ૧૦ પરજતરહ્ ૧૧ તુમ
 અફીક ૧૨ અખરવહ્ ૧૩ પરવંદા ૧૪ અન્ અધયાફહ્
 ૧૫ હુમ અધયાફહ્ ૧૬ આદરો ૧૭ બીરા ૧૮ અચેમ
 ૧૯ ચમના ૨૦ સફના ૨૧ અફઝા ૨૨ નાશા ૨૩ પર્વશ
 ૨૪ યાનહ્ ૨૫ આધન્ આએનહ્ ૨૬ અન્ આધનહ્
 ૨૭ ખરોશીહ્ તુમ ૨૮ મીનો તુમ ૨૯ વાસ્ના ૩૦ હરવ-
 રતુમ ૩૧ હુ સેપાસ ૩૨ હર હુમીહ્ ૩૩ હરનેક્ ફરેહ્
 ૩૪ બેશ-તરના ૩૫ તરોનીશ ૩૬ અન્ અઓશક્ ૩૭ ફરશક્
 ૩૮ પળેહ્હહ્ ૩૯ ખવાફર ૪૦ અફખ્શીઆએઆ
 ૪૧ અખરજા ૪૨ અ-સતોહ્ ૪૩ રખોહ્ ૪૪ વરન્
 ૪૫ અ-ફરેફ્ ૪૬ બે-ફરેફ્ ૪૭ અ-દુઈ ૪૮ કાંમરહ્
 ૪૯ ફરમાન કામ ૫૦ આએખ્ તન્ ૫૧ અફરેમોશ ૫૨
 હુમારના ૫૩ સનાએઆ ૫૪ અ-તશ ૫૫ અ-ખીશ
 ૫૬ અક્રાજદુમ ૫૭ હુમચુન્ ૫૮ મીનો સ્તીહ્-ગર ૫૯
 અ-મીનોગર ૬૦ મીનો-નહુખ્ ૬૧ આદર-ખાદ્ ગર ૬૨
 આદર-નમ-ગર ૬૩ ખાદ્-આદર-ગર ૬૪ ખાદ્-નમ-ગર
 ૬૫ ખાદ્ ગેલ-ગર ૬૬ ખાદ્ ગેરહ્-તુમ ૬૭ આદર-કીખરીત
 તુમ ૬૮ ખાદ્-ગર-જાએ ૬૯ આખતુમ ૭૦ ગેલ-આદર-ગર
 ૭૧ ગેલ-વાદ-ગર ૭૨ ગેલ-નમ-ગર ૭૩ ગર-ગર ૭૪

ગરોગર ૭૫ ગરાગર ૭૬ ગરાગરગર ૭૭ અગર-આગર
 ૭૮ અગર-આગર-ગર ૭૯ અ-ગુમાન ૮૦ અ-જમાન
 ૮૧ અખ્યાન ૮૨ આમશત્-હોશીઆર ૮૩ કશુતના
 ૮૪ પદ્માંની ૮૫ ફીરોઝગર ૮૬ ખુદાવંદ ૮૭ અહુરમજ્દ
 ૮૮ અખરીન કોહુનતવાન ૮૯ અખરીન નો-તવાન ૯૦
 વશપાન ૯૧ વરુપાર ૯૨ ખાવર ૯૩ અહુ ૯૪ અવક્ષોદાર
 ૯૫ દાદાર ૯૬ રયોમંદ ૯૭ ખોરેહમંદ ૯૮ દાવર ૯૯ કેરકગર
 ૧૦૦ ખોખતાર ૧૦૧ કશો-ગર. અષેમવોહુ ૧.


આતશ નીઆએશ.

દનઆથ અહુરહે મજ્દાઓ.


 (સર નમાવતાં નમાવતાં બણવું.)

નેમસે-તે આતશ મજ્દાઓ અહુરહે હુધાઓ મજ્જિશ્ત યજ્જત. અષેમ
 વોહુ ૧.

૫ નામે યજ્જદાન અહુરમજ્દ ખોદાએ અવળૂની ગુરુને ખોરેહ
 અવળાયાદ.

 (આતશ ખેહેરાંમની નજદીક નીચે મુજબ પઢવું.)

આતશ ખેહેરાંમ આદરૂ કરો

 (આદરાંમની નજદીક નીચે મુજબ પઢવું.)

આતશ આદરાંમ આદરૂ કરો.

 (ધેરમાં આતશની નજદીક નીચે મુજબ પઢવું)

આતશ દાદગાહ આદરૂ કરો.

અજ હમા ગુનાઈ પતેત પરીમાનુમ્ ; અજ હવંસીનુ દુસ્મત
કુળૂપ્ત દુજવસ્ત, મેમ પ ગેતી મનીદ્. ઓએમ ગોફત ઓએમ
કહ્, ઓએમ જસ્ત, ઓએમ ખૂન ખૂદ્ એસેદ્. અજ આંન ગુનાઈ
મનસ્તી ગવસ્તી કુનસ્તી, તતી રવાંની ગેતી મીનોઆંની, ઓએ
અવાખ્શ પરીમાન પ સે ગવસ્તી પ પતેત હોમ.

ઉસ્-મેઃઇ ઉજ્જરેખ્યા અહુરા

આમંધતી તેવીધી ન દસ્યા,

સ્પેનિસ્તા મધન્યુ મજદા,

વંધ્ હુયા જવો આદા,

અષા હજો એમવત વોહૂ

મનંધ્દા ફેમેરતૂમ્.

રફેદ્રાઇ વોઉર-અષાને દોઇધી-

મોઇ યા-વે અમિક્રા,

તા ક્ષત્રહ્યા અહુરા યા

વંધ્દેઉથ અષિથ મનંધ્દો,

ક્રો સ્પેનતા આમંધને અષા

દએનાઓ કદક્ષયા.

અત રાતાંમ્ જરથુસ્ત્રો તન્વસ્-

ચીત ખખ્યાઓ ઉસ્તનેમ્

દદાઇતી, પઉવંતાતેમ્ મન ધ્-

હસ્યા વંધ્દેઉથ મજદાઇ,

ખ્યઓયનહ્યા અષાઇ યાયા ઉખ્ધ-

ખ્યાયા સઓષેમ ક્ષત્રેમ્યા.

ક્ષનઓથ અહુરહે મજદાઓ. (સર નમાવતાં નમાવતાં
અણુ.) નેમસે-તે આતથ' મજદાઓ અહુરહે હુધાઓ મજિસ્ત
મજત. અષેમ્ વોહુ ૩. ક્રવારાને મજદયસ્તો જરયુથનિથ વીદએવો
અહુરતકએષો (જે ગહ હોય તે પટે.) કસસ્તયએય.

આથ્રો અહુરહે મજદાઓ પુથ, તવ આતથ' પુથ અહુરહે
મજદાઓ. આથ્રો અહુરહે મજદાઓ પુથ, ખરેનઘૂહો સવઘૂહો
મજદધાતહે, અધસ્યનાંમ ખરેનો મજદધાતનાંમ, કાવયેહેય ખરેનઘૂહો
મજદધાતહે, આથ્રો અહુરહે મજદાઓ પુથ. કવોધથ હઓસ્રવઘૂહહે
વરોધથ હઓસ્રવઘૂહહે અસ્તવન્તહે ગરોધથ મજદધાતહે, ચએયિસ્તહે
વરોધથ મજદધાતહે, કાવયેહેય ખરેનઘૂહો મજદધાતહે. આથ્રો
અહુરહે મજદાઓ પુથ. રએવન્તહે, ગરોધથ મજદધાતહે, કાવયેહેય
ખરેનઘૂહો મજદધાતહે, આથ્રો અહુરહે મજદાઓ પુથ. આતથ' રપેન્ત
રથએસ્તાર, યજત પોઉર-ખરેનઘૂહ, યજત પોઉર-અએષજ. આથ્રો
અહુરહે મજદાઓ પુથ, મત્ વીરપએધઓ આનેરેઓ, હાથ્રો-નદેધો
નધરયો-સંધૂહહે યજતહે ક્ષનઓથ યસ્તાધય વક્ષાધય ક્ષનઓથાધય
કસસ્તયએય, યથા અહુ વધરયો જઓતા કા મે ઝૂને અથા રતુથ
અષાત્તિયિત હય કા અપવ વીધવાઓ ઝએતૂ.

(૧) યસ્તમય વક્ષમય, હુએરેતીમય ઉસ્ત-એરેતીમય, વન્ત-એરેતી-
મય આક્રીનામિ, તવ આતથ' પુથ અહુરહે મજદાઓ. યેસન્યો અહિ
વહમ્યો, યેસન્યો યુયાઓ વહમ્યો ન્માનાહુ મળ્યાકનાંમ. ઉસ્ત યુષાત્
અહાઈ નધરે, યસે-થ્વા બાધ કાયજાધતે, અએરમો-જસ્તો, ખરેરમો
જસ્તો, ગઓ-જસ્તો, હાવનો-જસ્તો.

(૨) દાષ્ટ્યો અએસ્મે યુયાઓ, દાષ્ટ્યો બઓષધિ યુયાઓ, દાષ્ટ્યો પિધિ યુયાઓ, દાષ્ટ્યો ઉપસયને યુયાઓ. પેરેનાયુથ હરેથે યુયાઓ, દસાયુથ હરેથે યુયાઓ, આતથ' પુથ અહુરહે મજ્ઞઓ.

(૩) સઓએ યુએ અહમ્ય ન્માને, મત સઓએ યુએ અહમ્ય ન્માને, રઓયહિ યુએ અહમ્ય ન્માને, વક્ષયે યુએ અહમ્ય ન્માને, હરેથેમચિત અનપિ જરવાનેમ્, ઉપ સૂરાંમ્ કષો-કરેતીમ્, હધ સૂરયાઓ વંધુયાઓ કષો-કરેતોષત.

(૪) દાયાઓ મે આતથ' પુથ અહુરહે મજ્ઞઓ, આસુ ખા-એમ્, આસુ ધ્રાષ્ટીમ્, આસુ જીતીમ્; પોઉર ખાથેમ્, પોઉર ધ્રાષ્ટીમ્, પોઉર જીતીમ્, મસ્તીમ્; સ્પાનો, ક્ષિરિવેમ્ દિજ્ઞમ્, ઉરેને ઉધિ, ખતૂમ્ પસ્યએત મસિત મજ્ઞઓન્તેમ્, અપછરિ-આથમ્, નધસ્યાંમ્ પસ્યએત હાંમ્-વરેતીમ્.

(૫) એરેષ્વો-જંગાંમ્, અખદ-યાંમ્ શિષુમ્ અસ્નાંમ્ય ક્ષદ-નાંમ્ય આસિનો-ગાતૂમ્, જંગાકરેમ્, તુથુપાંમ્ આસ્નાંમ્ કજન્તીમ્, કરુષો-રાજાંમ્, વ્યાખનાંમ્, હાંમ્-રઓધાંમ્, હ્યપાંમ્, આંજો-જૂજૂમ્ હરીરાંમ્, યા મે ક્ષાધયાત્ ન્માનેમ્ય વીસેમ્ય જન્તૂમ્ય હપ્મૂમ્ય, હંધુ-સસ્તીમ્ય.

(૬) દાયાઓ મે, આતથ' પુથ અહુરહે મજ્ઞઓ, યા મે અંધહત અક્ષાઓંધહઓ, વરેમ્ય યવએયતાષને, વહિસ્તેમ અહમ્ અપઓનાંમ્ રઓય'ધૂડેમ્ વીસ્પોષાથેમ્, જજે-યુએ વધ્ધાકેય ઓજદે, વંધ્હાકેય સરહિ, ઉરેનએય હરેથે હાંધૂડે.

(૭) વીરપએષ્ઠ્યો સન્તીમ્ ખરઘતિ આતર્થ' મજ્જઓ અહુરહે, વએષ્ઠ્યો અએમ્-હામ્-પયાધતે ક્ષાત્રનીમય સુધરીમય, વીરપએષ્ઠ્યો હય ઇજયેમ્તે હુમેરેતીમય ઉસ્ત-મેરેતીમય, વન્ત-મેરેતીમય, રિપતમ્.

(૮) વીરપનામ્ પર-ચરેન્તામ્ આતર્થ' જસ્ત આદિધય. ચીમ્ હમ હપે ખરઘતિ ક્યરેશ્વાઓ અમ'એષાધધે. આતરેમ્ રપેન્તેમ્ ચજમધદે, તખમેમ હેન્તેમ્ રથએસ્તારેમ્.

(૯) આઅત્ત યેજિ-પે અએમ્ ખરઘતિ અએરમેમ્ વા અપય ખરેતેમ્, ખરેસ્મ વા અપય કસ્તરેતેમ્, ઉર્વરાંમ્ વા હધાનએપતાંમ્ આ-હે પરયએત ક્રીનધતિ આતર્થ' મજ્જઓ અહુરહે, ક્ષત્તો અત્ત-નિસ્તો હધ્વ'ધ્ધુમ્.


(૧૦) ઉપ-શ્વા હક્ષોષત્ત મેઉથ વાંશ્વ, ઉપ વીરનામ્ પોડ્ડશ્તાસ-હુપ-શ્વા વેરેજ્જવત્ત મનો, વેરેજ્જવતિય હક્ષોષત્ત અંધુકહ. ઉર્વાક્ષ-અંધુકહ ગય નિધએષ, તાઓ ક્ષપતો યાઓ જ્જાહી. ઇમત્ આશ્થે આક્રિવનેમ્, યો અક્ષાધ અએરમેમ્ ખરઘતિ હિકૂથ, રઓમસ-ખરિસ્તાં અપહે ખેરેજ યઓજ્જદાતાં.

(બાજમાં પઠે) અહુરમજ્દ ખોદાએ, અવજૂનીએ મરુદમ્, મરુદમ્ સર્દગાંન્ હમા સર્દગાંન્, હમ્આયસ્તે વેહાંન્, ઓએમ્ મેહેદીન્ માજ્જયસ્તાંન્ આગહી આસ્તવાની નેકી રસાનહ; અએદૂન્ જાહ. (પ્રમટ પઠે) યથા અહૂ વધરયો ર.

યસ્તેમય વહોમય અઓગસય જવરેય આક્રીનામિ આશ્થે અહુરહે મજ્જઓ પુશ્ત, તવ આતર્થ' પુશ્ત અહુરહે મજ્જઓ, આશ્થે અહુરહે મજ્જઓ પુશ્ત. ખરેનધ હેસવધુડો મજ્જધાતહે, અષ્વનાંમ્


ખરેનો મજદ્દાતનાંમ. કાવયેહેય ખરેનંધૂડો મજદ્દાતહે, આથો અહુરહે મજદ્દાઓ પુથ. કવોઇથ હઓસવંધૂડહે, વરોઇથ હઓસ-વંધૂડહે, અરનવન્તહે ગરોઇથ મજદ્દાતહે, યએચિસ્તહે વરોઇથ મજદ્દાતહે, કાવયેહેય ખરેનંધૂડો મજદ્દાતહે, આથો અહુરહે મજદ્દાઓ પુથ. રએવન્તહે ગરોઇથ મજદ્દાતહે, કાવયેહેય ખરેનંધૂડો મજદ્દાતહે, આથો અહુરહે મજદ્દાઓ પુથ. આતથ રપેન્ત રથએશ્તાર, યજત પોઉર-ખરેનંધૂડ, યજત પોઉર-અએષજ. આથો અહુરહે મજદ્દાઓ પુથ, મત વીરપએઇખ્યો આતેરેખ્યો, ક્ષાથો-નદેધ્રો નઇઓ-સંધૂડહે યજતહે. અષેમ વોહૂ ૩.

અત તોઇ આતરેમ્ અહુરા
અઓળેંધૂડવન્તેમ્ અષા હસેમહી
અસીશ્તેમ્, એમવન્તેમ્, સ્તોઇ-
રપેન્તેમ્, ચિથ્રા-અવંધૂડેમ્ ;
અત મજદ્દા દધિખ્યન્ને જસ્તા-
ઇશ્તાઇથ દેરેસ્તા અએનંધૂડેમ્ .


અષેમ્ વોહૂ ૧.  અહાઇ રએશ્ય, હજંધૂરેમ્ ; જસ મે અવંધૂડે મજદ્દ; કેરુકેહ મોજદ્દ.

રોજ નેદ નાંમ રોજ પાદ નાંમ, રોજ યુજારદ (ફલાંન), માહે યુજારદ (ફલાંન), ગાહે (ફલાંન), નમાજ દાદારે ગેહાંન દામાન. દનઓઝ અહુરહે મજદ્દાઓ, નેમસે-તે આતથ મજદ્દાઓ અહુરહે હુધાઓ મજિસ્ત યજત અષેમ વોહૂ ૧.


શુરૂ ને ખોરેહ અવળાયાદ.

 (અગરજો આતશ બેહરાંમની નજદીક નીઆએશ કરીએ તો નીએ મુજબ પઢવું.)

આતશ બેહરાંમ આદરૂ કરો.


 (અગરજો આદરાંમની નજદીક નીઆએશ કરીએ તો નીએ મુજબ પઢવું.)


આતશ આદરાંમ આદરૂ કરો.

 (અગરજો ઘેરમાં આતશની નજદીક નીઆએશ કરીએ તો નીએ મુજબ પઢવું.)

આતશ દાદગાહ આદરૂ કરો.

આદરાંમ શાહ પીરોજગરૂ, આદરૂ ગુથરપ, આદરૂ ખોરૂઝ, આદરૂ પુરૂજન મેહેરૂ અવરે આદરાંમ ઓ આતશાંમ કે પ દાદગાહ નેશારત એસ્નેહ; ગુરૂજે ખોરેહ અવળયાહ મીનોકરકો, અમાવંદ પીરોજગરૂ અમાવંદી પીરોજગરી. દાદ દીન બેહ માજદયરનાં આમહી રવાઇ ગોઆદરાંમાંની બાહ હકતે કેસ્વરૂ જમીન; અએદન બાહ. મન આનો આવાયહ શુદન, મન આનો આવાયહ શુદન, મન આનો આવાયહ શુદન, અપઓને અપેમ વોહૂ ૧.

 (દક્ષિણ દિશા તરફ મોહોડું કરી પઢ.) દાદરે ગેહાંનુ દીને માજદયરની દાદે જરથુસ્તી. નેમસે-તે અષાઉમ સેવિસ્તે અરેદિ સુર અનાહિને. અપઓને અપેમ વોહૂ ૧. નેમો ઉર્ધ્વરે વંધૂકિ મજદધાતે અપઓને અપેમ વોહૂ ૧. દનઓથ અદુરહે મજદઓ.

 (સજ નમાવતાં નમાવનાં બહુવું.) નેમસેને આતશ મજદઓ અદુરહે હુધ.ઓ મજિસ્ત યજ્ઞ ૧. અપેમ વોહૂ ૧.

હોઆ તનદરોસ્તી.

બ નામે યજ્ઞદે બક્ષાયન્દેડે બક્ષાયશગરે મેહેરુઆન. યથા અહૂ
વખસો ૨.

તન-દરોસ્તી દેરુજીવશની આવાયહ; ખોરેહ અંધ્રહ અશહીદાર; યજ્ઞદાંતે મીનોઆન, યજ્ઞદાંતે ગેતીઆન, હફત અમેશાસ્પદાંત અપજ્ઞ; રોશન હમે ખેરસાહ; ઇન દોઆયા બાહ, ઇન ખોઆહા બાહ; હમે અંદરુ કસારા જરથુસ્તી હીન શાહ બાહ; અએદૂન બાહ. યા આરી ખોદા ખોદાવંદે આઝમરા, હમે અનગુમનરા (ફલાનરા) (જેની નયતે તંદરોસ્તી પદીએ તેનું નામ આએ જગાએ લેવું.) બા ફરજદાંત હજાર સાલ દેરુ ખેઝાર, શાહ ખેઝાર, તનદરોસ્ત ખેઝાર, અએદૂન ખેઝાર. બરુ સરે અરુજાનાં, સાલહાએ ખેસ્યારુ વ કરનહાએ ખીશુમારુ, બાકી વ પાપદેહ દારુ; હજારાંત હજારુ આફીન બાહ, સાલ ખોજસ્તેહ બાહ; રોજ ફરુરોખ બાહ, માહ મુમારહ બાહ. ચંહ સાલ, ચંહ રોજ, ચંહ માહ, ખેસ્યારુ સાલ અરુજાનીદારુ, યજ્ઞસ્તે વ ન્યાએસ્તે, વ રાહી વ જારુ બરસ્તે. અશહીદારુ અવરે હમા કારો કરુફહા; તન-દરોસ્તી બાહ, નેરી બાહ, ખૂન બાહ, અએદૂન બાહ, અએદૂન તરજ બાહ, પ યજ્ઞદાંત વ અમેશાસ્પદાંત કામે બાહ; ધત્રાંત, પુત્રાંત, આપુય્યાંત, લક્ષ્મી-ચાંત, વહીચાંત, રોજાંત, શુકંતા દાઢારુ યેક હીન યેક જરથુસ્ત બરુ હક ખેશક ખેયુમાન હોમ પાક હીન મજ્ઞંયશી જરથુસ્ત રિપતમાન. અપઓતે અપેમ વોહુ ૧.

મોનામત.

- ૧ ખોદાવંદા ઉમ્મીદમ્ રા રવા કુન,
મરા બર દીને જરથોસ્ત આશના કુન.
- ૨ ખોદાવંદા ગરીબો ખીકસાનમ,
બેકુન રેહમત અબર રહો રવાનમ.
- ૩ ખોદાવંદા કે હસતમ્ બસ ગુનેહગાર,
મરા અઝ દસ્તે અબેરેમન નેગેહદા.
- ૪ ખોદાયા ખીનગાએમ્ રોઝીહા બક્ષ,
ઝે હેકમતદાએ ખુદ તન રા નક્ષા બક્ષ.
- ૫ ખોદાયા કેરુદેગારા પાક્ દીના,
હમીશેહ રહો જાનમ્ રા નેગીના.
- ૬ મનમ્ મીસ્કીન તોષ પરવરુદેગારા,
નેકા દીનરા તો કરુદી આશકારા.
- ૭ બ હરુ લેહઝેહ તુરા ખાનમ, હમીશેહ,
મરા હ જા બેદારી રાસ્ત પેશે.
- ૮ દરુ ધન દુન્યા શુદમ ખીચારો મેહરમ,
જે ફઝલે ખુદ બેકુન હરુ લેહઝેહ ખુર્રમ.
- ૯ બ દરુગાહત બેનાલમ્ મન શબો રોઝ,
મોરાદે મન રસા અયે પાક શીરોઝ.
- ૧૦ જે વાફીએ દીવાં દૂર દારી,
જે મન અહેરેમનાં રંજુરુ દારી.

- ૧૧ કે અઝ્ બાદે સમુમો વઝ્ ખેળની
ન રેળની ઝે મન અરૂં જવાની.
- ૧૨ કુની મામુ અઝ્ બાદે અશોધ,
કે ઝાં ખુરૂરમ્ શવમ્ બસ સુરૂખરૂદ.
- ૧૩ ઝે નઝ્દમ્ દૂર સાઝી હાસેદાંરા,
રસાની પાશે પાકાં અઝે ખુદાયા.
- ૧૪ દૂર ધન ગેતી મરા મથહુર સાઝી,
બ ઝીનત બરૂ રવાનમ કુન નવાઝી.
- ૧૫ બ દરૂગાહત કુનમ્ અઝે હક મોનાબત,
કખુલથ કુન બરૂ આરૂ ધન બઝે હાબત.
-

પીટીટ હોલમાં ભાષણ.

તા. ૬ થી જાનેવારી ૧૯૩૧,

હોરમજ રોજ ને સોમવારે,

સાંજે ૬ કલાકે.



શેઠ ન. મા. પીટીટ હોલમાં,

મી. દીનશાહ મેહરવાન નીચલી બાબદ રજુ કરશે.

૧. ખુદાના ૧૦૧ નામ બ'દગી.

૨. ફારસી મુનાજાત.

૩. મરહુમ દસ્તુર કેકોબાદ આદરબાદના વીચારો.

૪. રાજી'ડ ટેબલ વીશે હુ'ક વીવેચન.

૫. ધર્મ-ક્રિયા વીગેરનો ખુલાસો.

સરનશીનની ખુરસી,

દસ્તુરજી સાહેબ,

દસ્તુર નોશેરવાન દસ્તુર કેકોબાદે

સેવાને મહેરબાની રાહે કબુલ્યું છે, વાસ્તે શરવે જરથોસ્તી

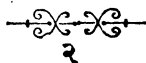
બાનુઓ અને ગ્રેહસ્થાઓ પધારવુંજી.

લા. સેવક, દી, જી.

“આતપ મહારો દાસ્ત, મહારો હોશ, મહારો જોશ”
તેને સદાય નમું.

માંડ-ત્રીતાલ.

નમ આતપને દીનદાર-પ્યારા આતપને દીનદાર.
તેજ કરશે પાર-તુંજ હોંશને ઉદગાર=નમ આતપને.
પ્રેમ બાવે આતપ-બળતો રાખે રાત દિન
આહો નેક તુર-દે સુખ અપાર=નમ તું આતપને.
“આતપ દીન” છે-એ તુંજ વકીન.
ખુશી જે ગાય નિત-જય “અહુરદવાર”=નમ તું આતપને.
ચિત્તા, પ્રિત એ પર દે-એ છે તુંજને “જનત”
માન, એમાં “તુર” છે-“અહુરનો અપાર”=નમ તું આતપને.
છંદગી તહારી ખુશ રાખ-ગાઈ એની યાદ.
યાદ કરતાં, અહુરમાં-મન થાય શાદ.
દાન, પાન, દે જગે-એથી દેહ આપાદ.
ધ્યાન દે રંકપર દે સદા-ના રહે ફરીયાદ.=નમ તું આતપને.
“હુરમીસ.”



આતશની ગરબી.

રાગ ખીલુ ધનાશ્રી. તાલ ખીમટા.

૨ સખી આવો, સજ થાવો, તમે ગાવો ગજવો,
આતશ કેબલાપર સર તમ ઝુકાવો.
સર ઝુકાવો, હાથ મીઝાવો—૨ સખી.

શાએર.

પત્રીત્ર એ આતશ તના—ગુણો છે આપાર,
 અહુરના એ પુત્રના—છે અસંખ્ય અવતાર.
 થશો સુખી જરથોસ્તરી, ઓ દીનયુસ્ત દીનદારો,
 જો રાખશો આતશ પર યજીનદારી,
 છે આતશી હીરો, પવિત્રાશ્રમાં પુરો,
 દેશે તમામ બદીને નહસારી.
 તુંજ વીના છે રાત બધી અંધારી, (હેએ)
 (હેએ) કુલ જગત છે તુંજને આભારી—રે સખી.

શાએર.

તથ માદર વતન—ખોહયા ગુણો તમામ,
 ખુલંદ એ આતશ થકી—કીધું હીન્દ મુકામ.
 ધર્મ કાજ, તાજ રાજ વીસારજો—પવીત્રાશ્રથી આતશને સંભાળજો.
 કોમ કાજ, જંગ તમ મચાવજો,— " " "
 લોહી ક્યાંની, કોમતું બતલાવજો,— " " "
 કશેશ ને કુસંપ સર્વ તાળજો,— " " "
 તથ બદી, નેકીની રાહે ચાલજો,— " " "
 જરથોસ્તરીનાં ફરમાનને માન આપજો,— " " " રે સખી.

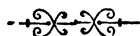
શાએર.

તાજ વીનાતું રાજ કરી—જાળવીછ કોમની લાજ,
 કારણ તેતું એજ સુનો—છે આતશ કોમ સરતાજ.
 કોમની કીર્તિ સાચવજો, દંડા વગાડજો, ફતેહ સદા તમારી ચાએ,

આતશકંદેહુઓ સ્થાપળે, ધર્મ જાળવળે, જ્યાં જ્યાં હમદીનો
તમે જાઓ.

બોલો સખી “ નેમસે તે આત્રશ મજદાઓ ”

હારે બોલો સખી “ “ “ —રે સખી.
(દારાં. શા. ડોકતર.)



૩

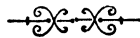
ખરા જરથોસ્તીના લક્ષણો.



બહુર-ખડી.

- જરથોસ્તી તે ખરો—જેનામાં પાક દીનની મસ્તી છે,
જરથોસ્તી તે ખરો—જેની કમ્મર પર સદરો કસ્તી છે—ટક.
જરથોસ્તી તે ખરો—જે પાળે દીન દાવરની પાક યુવંદ,
જરથોસ્તી તે ખરો—હમેશાં બહુ અવસ્તાવાણી ઝંદ.
જરથોસ્તી તે ખરો—કરે જે રાહ યજ્ઞાંની ખરી પસંદ,
જરથોસ્તી તે ખરો—જે મરતાં સુધી નહીં પરણે દુરવંદ.
જરથોસ્તી તે ખરો—ખદીથી નિગાહ જેની દુર ખસ્તી છે,
જરથોસ્તી તે ખરો—જેની કમ્મપર સદરો કસ્તી છે ૧.
જરથોસ્તી તે ખરો—ખદીથી મનને પોતાના વાલે છે,
જરથોસ્તી તે ખરો—મઝહબના ફરમાનોપર ચાલે છે.
જરથોસ્તી તે ખરો—કે જે બોહતેર અશોષ પાળે છે,
જરથોસ્તી તે ખરો—કે જે દુઃખીઓના દુઃખને ટાળે છે.
જરથોસ્તી તે ખરો—જેની પાસે નેકીની દસ્તી છે,
જરથોસ્તી તે ખરો—જેની કમ્મપર સદરો કસ્તી છે ૨.

જરથોસ્તી તે ખરો—કે જે કોઇ નીરાધારોનો ખેલી થાય,
 જરથોસ્તી તે ખરો—કે જે જીખ્યાંને ખવાડી ભોજન ખાય.
 જરથોસ્તી તે ખરો—કે જે પાંચો ગેહ બંદગી કર્યો જાય,
 જરથોસ્તી તે ખરો—જેના મુખપર યઝ્દાનું નુર જણાય.
 જરથોસ્તી તે ખરો—જેને મન પલપલ નેકી વસ્તી છે,
 જરથોસ્તી તે ખરો—જેની કમ્બપર સદરો કસ્તી છે ૩-
 જરથોસ્તી તે ખરો—જે સૌથી બજાઇતો ઠરનારો છે,
 જરથોસ્તી તે ખરો—જે હરદમ પુરાઇથી ઠરનારો છે.
 જરથોસ્તી તે ખરો—પરાયાં સુખમાં જે ઠરનારો, છે,
 જરથોસ્તી તે ખરો—જે રાડે આઢીલનો ધરનારો છે.
 જરથોસ્તી તે ખરો—અદ્વતાની જેનામાં હસ્તી છે,
 જરથોસ્તી તે ખરો—જેની કમ્બર પર સદરો કસ્તી છે ૪-
 આઢીલ-



૪

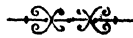
રાગણી ખમાજ-તાલ દાદરો-માત્રા ૬.

જીંદગી આખેર તો ફના થઇ જવાની છે,
 જગમાં જશ કાર્તી રહી જવાની છે—જીંદગી.

અંતરો.

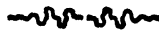
શામ, નરીમાન, જલ રસ્તમની એલાદખી,
 રહી ન રહ્યું જગમાં ન રહેશે કંઈ હવે પછી—જીંદગી-
 જમશેદ, કૈકાયાદ શાહ, ધરાન સરજમીન આળા,
 ગયા તે શાહા ગયું ધરાન, તે ગઇ જમાનાની કળા—જીંદગી.

ગયો તે તોર, ગયું તે જોર, ગયો સૌ દોરને દમામ,
 જમાનાની ગીરદેશથી, ખુદ છોડ્યું વતન ધરાન—જીંદગી.
 ધરાન ખોલી, દરીયો દોલી, આયાં હિંદ આસરે,
 સેવા અનેક બનવવા નરો, પડ્યા બહાર ખાસરે—જીંદગી.
 હિંદ દાદા દાદાબાઈ નવરોજી, શીરોઝ મહેતા,
 રાજ સેવા, દેશ સેવા, કામ સેવાના પીતા—જીંદગી.
 સખાવતી તે શહેનશાહોઓની, યાદ ન યુકાવરે,
 જમશેદજી જીજીભાઈ, વાડ્યા, પીતીત, બનાજી સમાય રે—જીંદગી.
 જરથોસ્તીઓ જરથુસ્ત્રના ફરમાનથી જો ચાલશે,
 પાક અહુરના કલામથી “રહેમ” તું સફળ થશે—જીંદગી.
 ફ. ધ. શારાફ.



૫

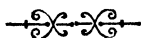
“સત સુમરનના, કર સેવા?”



પીલુ-ત્રીતાલ.

અખ સુમરન તું કરશે પ્યારે—અખ સુમરન તું કરશે=
 રામ ભજનકી એહી ઘડી હય=અખ.
 કાચી કાચા કાચી માયા—કાચો તેરો ધ્યાન હય.
 પક્ષી જળ, તું ચાન હરે—તામ પુરા અરમાન=ધર તું
 રામ ભજનમેં ધ્યાન=
 આસને છોડો, માંસકો છોડો—છોડો સખ હીષમાન,

જળ તલક એ સાથ રખો, તો નહીં ખુલે તુંજ માન=ધર.
 માધ પરાયા, માધ પરાધ, તુંહી પરાયા માન,
 જળ શરીરપે ખાક ચઢી તો પડે અકથે જાન=ધર
 “હસમ” કહેતા નો કરો તુંમ=વોહી કરો મન માનકે,
 ખોદા સિવા એહી જગમે-કોષ દોસ્ત નહીં માન=ધર



૬

દુનિયા બધી દુઃખી છે, જેને મન જીત્યું તેજ સુખી છે.

પુર્વી લજન.

જહાં દેખે સો દુખીયા બાબા, સુખીયા કોષ નહીં રે.
 જોગીખી દુખીયા જંગમ દુખીયા, તપસીકુ દુખ દુના,
 આશા મનસા સખધટ ખ્યાપી, કોષ મેટેલ નહીં સુન્યા.
 રાજાખી દુખીયા પ્રજાખી દુખીયા, દુખીયા સખ વૈરાગી,
 દુખ કારનસે શુકદેવને, ઉદરી માયા ત્યાગી.
 સાચ કહું તો સખ જગ દુખીયા, જુઠા કહી ન જાધ,
 બ્રહ્મા વિષ્ણુ શંકર દુખીયા, જીને સદી જમાધ.
 ધ્રુત દુખીયા અવધુત દુખીયા, દુખીયા હય ધની રંકા,
 કહત “કખીરા” એ નહીં દુખીયા, જીને મનકું જીતા.

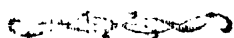


જો “જહેગીનો સાથા” ના ચોપડી જેઓએ લીધી નહીં
 હોએ તેઓએ ૩૦ ૧) ની કીંમતે પુણ્ય મધે, દી. મે.
 ના છોકરાઓની દુકાનેથી મંગાવી લેવી, પોસ્તેજ ૦)જ,
 સચા પીર ઝીટ, પુણ્યા.

શાહ ખુસરોના દરબારમાં આતશના કેબલા આગલ કરતા બ'દેગી.

૧. બામદાદ શુદ આગ ઝડ ખોરસ,
અઝ સરોયે શહે ઝંદેહ કુસ.
અખ્ શોસ્ત નકે ચેહરે સંદે રસ,
મુબેદા તો હમ ખીઝો ર શુ
ખાન અશેમ વોહુ શુ યથા અહુ.
૨. ખીઝ મુબેદા આતેશી ફોરસ,
પરદેયે દોરગ ઝખાંતે સુઝ.
કીશે બાસતાંન ઝેન્ડે દાન હનુઝ,
સુમ ઝાઝરે પાક આર ર,
ખાન અશેમ વોહુ શુ યથા અહુ.
૩. તા નેહાંત ઝે એસ્ક શાદો ખોરરમ અસ્ત,
તા નેગારે ઝોલદ દરહમ અસ્ત.
તા ઝે ઝાલે બર લાલે શખનમ અસ્ત,
તા નેગારે ઝોલદ દરહમ અસ્ત.
૪. અઝ સરઆમદે દહીરે ફઝગાર,
ઈન ફારગ યાદગાર દાર.
શેઅલેયે વેરા એસ્કે ખુદ શોમાર,
નેઝ બેકુહે એસ્કે મંઝત મગુ.
ખાન અશેમ વોહુ, શુ યથા અહુ.

શાહ ખુશ્દની દરખાસ્તમાં થયેલી બદલીના તરજુમા.



- ૧) બામદાદ થઈ કે, મરઘો પોકર કરે છે, શાહના મેહેલમાંથી નગરાને અવાજ આવે છે.
આશમાને પોતાનો શીલા ચેહરો ઘોષ સફેદ કર્યો છે.
ઓ મોબેદ તું પણ ઉઠ, તારો ચેહરો પાક કર.
અને અશેમ અને અહુનવરના કલામ પઢ.
- ૨) બાધ બેદાર થા, અને આતશ રોશન કર.
તેના શોલાથી દરેક જુકાઈને બાળી નાંખ ?
કદીમ ઇરાની દીન આજે પણ જીવતી છે, માટે પાક
આતશના કેમલા તરફ મોહડું ફેરવી અશેમ અને
અહુનવરનાં કલામ બાણ.
- ૩) જ્યાંસુધી આ જોહાંન મોહમતથી ખુશ ખુશાલ છે.
જ્યાંસુધી નાઝનીનોનાં જુલફાં પેચદાર છે.
જ્યાંસુધી લાલે કુસો દવયા બીજાઈ ખુશબો આપે છે.
ત્યાંસુધી આ અશે કબલા પરથી દીલ ખીલાદતો ના.
અને અશેમ અને અહુનવરનાં કલામ પઢ.
- ૪) પસાર થયલા ઝમાનાઓની આ રોશન આતશને એક
યાદગાર નેશાન સમજજો.
તેના શોલાને તારા દીલના મોહમતની મરમી સમજજો.
ધારના પહાડ સીવાય કેથે મંઝલ કરતો ના.
અને અશેમ અને અહુનવરના કલામ પઢજો.

